

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

28. Dies Maii. Quare non hac hora finis turpitudinis meæ? S. August. l. 8.
Confes. c. 12.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

pro minimo morbo medicamentum, est gravius, quàm maximum in hac vita tormentum. Si videres regiam sponsam, imperio Regis sponsi, piceâ indutam veste, per horas aliquot vivam aduri, quis foret animi tui sensus? Censeris vel sponsæ culpam esse ultra modum atrocem, vel sponsi animum esse supra modum ferocem. Si enim leve esset peccatum, hoc esset non tam peccatum punire, quàm in peccantem ferocire. Cum animam ob peccata levia Deus exaggeret tormenta tam gravia, aut Deum necesse est esse tyrannum, aut peccatum veniale, esse execrandum malum. Absit, ut Deus sit injustus, est Pater misericordiarum, & ideo super omnia opera est ejus misericordia. Non Deus ignorans, qui falli possit in culpæ judicio, nec crudelis qui excedat in ejusdem supplicio, quare si, quem tam impensè amat, tam severe castigat, ingens necesse est, sit, & atrox malum, cum ad malorum pœnas non moveantur viscera misericordiæ, cum ita in ipsos sæviat Clementia, irascatur Benignitas, non parcit Bonitas. Tot inter quas recensui miserias, tui miserere, tot morbis dolendo medere. Enimverò,

Sanat languorem faciens medicina dolorem.

28. DIES MAII.

Quare non hac hora finis turpitudinis meæ? *S. August. l. 8. Confes. c. 12.*

Peccati I.
turpido.

UT peccatum non tantum ut noxium fugias, sed ut fœdum horreas, propono tibi ejus turpitudinem, quæ tanta est, ut unius tantum

tantum intuitus esset omnium intuentium certus interitus. Ubi cœpisses ejus fœditatem cernere, confestim desineres vivere. Peccatum est omnium turpitudinum fax, omnium sordium colluvio, omnium fœditatum complexio, omnium deformitatum, quæ vel in terra, vel sub terra sunt, & ubi vis esse possunt, coacervatio. Vel unicum peccatum purulentâ suâ sanie, & fœdâ contagione, toti cœlo & terræ nauseam ingenerat. Est enim peccatum cordis lues, Stygii Draconis sputum, Luciferi tabificum phlegma, Cerebri aconitum, Erebi excrementum, Animi tabes, Virtutum strages, Meritorum clades, Naturæ dehonestamentum, Mortis stipendiû, verbo, malorum omnium compendium. Nulli hædi tam malè olent, nulla sentina ita fœtet, nulla cloaca tam tetram expirat mephitim. Quod totum solerti emblemate expressit Jeremias. Pingit enim Heroïnâ oris venustate, ac instructu nobilem, quæ gemmarum collucentium splendore, & murice spoliatâ, instar scarabæi volutatur in luto, cœno, stercore. (a) *Qui, inquit, nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.* Græci Patres habent: *Qui nutriebantur in cocco.* Itaque Regali purpurâ, nuptiali veste, Imperatoriâ veluti trabeâ abjectâ, totum se abjicit in sterquilinum, ut dissuavietur stercora.

II. Quòd si hujus rei veritas adhuc tibi sit obscura, clariùs elucebit in Lucifero. Hic primùm, ut Cherabinorum primus, erat Lucifer; ut Seraphinorum Princeps, erat ignifer, sapientiæ luce conspicuus, amoris igne fervidus, cui ne quid deesset magnificentiae ad splendorem, venustatis ad decorem.

Cc 3

Omnis

(a) Thren. 4. 5.

(a) *Omnis lapis pretiosus*, erat ejus operimentum. Hic tamen omnis excellentiæ miraculum, Dei signaculum, pulchritudinis prodigium, vix cogitatione admisit, voluntate commisit flagitium, cum subito speciem tam horrificam, & spurcam induit, ut si, Deo permittente, se nobis spectabilem exhiberet, ejus fœditas omnes spectantes mente dinoveret, & solutis artuum compagibus, animus evolaret è corpore, perterritus tanta turpitudine. Quàm multi tamen hanc ex omnium sordium colluvione concretam belluam, vel potius tartaream furiam, exosculantur ut suam filiulam. O excordiam hominis extremam vacordiam! qui ultrò se peccato contaminat, bonis omnibus expoliatur, & pro vestitate illa inexplicabili, pro decore illo inestimabili, momento uno horribile monstrum, stercorata larva, olidum ludibrium, catharma mundi, periplasma orci, carcinoma demonum, odium beatarum mentium, totius rerum universitatis terriculamentum?

III. Quomodo tot sordibus infecta, tot vulneribus confecta anima, petet amplexus Sponsi? Fœtoris, & gravior inde exhalans spiritus, sufficiens causa diversorii in thoro: quomodo tot sordibus inquinata audebit petere, ut osculetur illam Sponsus osculo oris sui? Quid si huic fœditati adjungas, quæ ex illa sequantur damna? Lædi videlicet tantam Majestatem, cui se submitit omnis altitudo, à vilissimo lædi hominone, cui potestas est præcipitare in orcum, eodem momento, quo se inquinat peccato, cælum claudi, inferos aperiri, abjudicari.

(a) *Ezech. 28.*

Majus.

Tessera.

407

abjudicari lumen rationis, pollui conscientiam, templum Dei, obscurare mentem, servitutum iniri dæmonis, expelli beatos Angelos, Dei providentia, & amore spoliari, debilitari animum ad virtutum, & bonorum operum studium, prono cursu ferri præcipitem in omnem calamitatem. Peccatum esse non tantum turpe, sed ipsam turpitudinem, credo te jam credere. Quid igitur, qui non potes pati labem in fronte, maculam in veste, pateris tot sordes in mente! Minima macula animæ, reddit animam quasi stabulum Augiæ. Cur igitur non attollis animam ad Deum, oculos ad cælum, & suspiranti corde, ac singultienti voce, quoties sonat hora, exclamas cum S. Augustino? *Quare non hac hora finis turpitudinis meæ?* Si ita turpem mors te occupat, nullus erit finis pœnæ meæ, cur non ergò jam finis est turpitudinis tuæ. Forsan hæc novissima hora est, fors hac hora sistar tribunali mei Judicis, quare non hac hora sistar tribunali mei Judicis, quare non hac hora meæ turpitudinis? Noli ergò inire fœdus cum fœdissimo peccato, Quia

Est animus fœdus, pangens cum crimine fœdus.

29. DIES MAII.

Fiunt instrumenta pœnarum, quæ fuerunt oblectamenta culparum. *Laurent. Iust. de P. c. 4.*